

PRp 268/2014

AVK

JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARSTVO KONKURENCE

Prejeto	22-08-2014	Vredn.:	
Sig. znak:	Številka zadeve:	Priloge:	prekrškovni spis
12	306-12/2012-33		

REPUBLIKA SLOVENIJA
VIŠJE SODIŠČE V LJUBLJANI

OKRAJNO SODIŠČE V LJUBLJANI
ODDELEK ZA PREKRŠKE
DVOJNIK - DRUGOPIS

Prejeto. 22-07-2014

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

in

SKLEP

Višje sodišče v Ljubljani je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnici in sodnik Barbra Kavečič kot predsednica, Jelka Belavič kot poročevalka ter Dragan Vukovič kot član,

ob sodelovanju Mirjane Zagorec kot zapisnikarice,

v zadevi o prekršku zoper storilko pravno osebo: PUP Podjetje za urejanje prostora d.d., Koroška cesta 40/A, Velenje, in storilko odgovorno osebo:

zaradi prekrškov po 1. in 2. alineji prvega oziroma drugega odstavka 74. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence,

o pritožbah storilk pravne osebe in odgovorne osebe zoper sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani ZSV 3143/2012 z dne 21. 3. 2014,

na seji 8. julija 2014

ODLOČILO:

- I. Pritožba storilke odgovorne osebe se zavrže kot nedovoljena.
- II. Pritožba storilke pravne osebe se zavrne kot neutemeljena in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.
- III. Storilka odgovorna oseba je dolžna plačati sodno takso po tar. št. 8221 Zakona o sodnih taksah (ZST-1) v znesku 30,00 EUR (trideset eurov). Storilka pravna oseba pa je dolžna plačati sodno takso po tar. št. 8132 v zvezi s tar. št. 8212 ZST-1 v znesku 225,00 EUR (dvesto petindvajset eurov) v 15 (petnajstih) dneh po prejemu poziva za plačilo sodne takse.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo zahtevi za sodno varstvo storilke pravne osebe delno ugodilo in odločbo o prekršku spremenilo glede sankcije tako, da je za prekrška opisana v izreku odločbe o prekršku pod točko 1 in pod točko 2 določilo za vsakega sankcijo v znesku 14.613,00 EUR in nato izreklo enotno sankcijo v znesku 29.226,00 EUR, zahtevo za sodno varstvo storilke odgovorne osebe pravne osebe pa je zavrnilo kot neutemeljeno in storilki odgovorni osebi naložilo plačilo sodne takse v znesku 150,00 EUR.
2. V pravočasno vloženi pritožbi storilka pravna oseba pojasnjuje, kaj je uveljavljala v zahtevi za sodno varstvo, kaj je upoštevalo sodišče prve stopnje oziroma katerih njenih argumentov ni upoštevalo, da je sicer sodišče pravilneje in v mnogo večji meri kot poprej prekrškovni organ pri odmeri sankcij upoštevalo dejstva, navedena v ZSV, vendar je pravna oseba še vedno mnenja, da se olajševalne okoliščine niso dovolj upoštevale in je izrečena sankcija še vedno zelo visoka, saj pomeni 73 kratnik spodnje meje (400,00 EUR) globe, takšen znesek globe predstavlja za pravno osebo hud likvidnostni problem, ki ga bo v dani situaciji, ko se mesečno bori in trudi za to, da nabavi najnujnejši material za delo in izplačilo plač zaposlenim, težko zmogla. Tudi gospodarske razmere v družbi PUP in ostalih družbah v skupini IGEM d.o.o. se še vedno poslabšujejo, saj večjih investicijskih del v Sloveniji praktično ni več, kar se odraža pri ekonomskem stanju pri nosilnih družbah v skupini. Vse navedeno je razvidno in znano tako iz splošno znanih razmer v gradbeništvu, prav tako pa tudi iz javno dostopnih

podatkov na portalu AJPES. Sodišče pri odmeri globe ni upoštevalo dejstev, ki so navedena tudi v zahtevi za sodno varstvo in sicer, da je zakonodajalec očitno prekrška, to je pravočasna priglasitev in prepoved izvrševanja koncentracije, ovrednotil kot pomembna in težka ter za kršitev predpisal visoke globe, vendar pa ni sporno, da je določil enormni razpon med najnižjo in najvišjo možno kaznijo, kar kaže, da mora prekrškovni organ pri izreku globe upoštevati konkretna in ne abstraktna dejstva ter okoliščine v zvezi s storjenim prekrškom in temu tudi prilagoditi višino le-te, pri tem pa so posebnega pomena predvsem dejstva, da z ravnanjem pravne osebe ni prišlo do nobenega omejevanja učinkovitega nadzora konkurence na področju RS, niti ni s tem dejanjem nastala nobena škoda. Pravna oseba tudi potem, ko je nastopilo dejstvo koncentracije, ni na trgu izvajala nobenih aktivnosti, ki bi kakorkoli pomenile izvajanje nedovoljene koncentracije ali njene kontrole, do kršitve izvajanja koncentracije pa je prišlo s tem, da je odgovorna oseba izvrševala glasovalne pravice na skupščini Karbon d.o.o., izključno samo enkrat, na eni skupščini in da se s sprejetimi sklepi na tej skupščini ni vplivalo na kakršnekoli poslovne ali druge odločitve podjetja Karbon d.o.o.. Pri priglasitvi koncentracije s strani pravne osebe je pristojni organ izdal pozitivno odločbo in je priglašeno koncentracijo odobril, skupaj z ugotovitvijo, da je le-ta skladna s pravili konkurence in da ne obstaja nevarnost ustvarjanja prevladujočega položaja na trgu ter da ne bo negativnih učinkov na konkurenco. Navaja tudi okoliščine, ki jih ne prekrškovni organ in ne sodišče nista upoštevala pri odmeri sankcij. Pojasnjuje pa tudi razloge zaradi katerih se ne strinja z odločitvijo prekrškovnega organa in sodišča, da v predmetni zadevi niso izpolnjeni pogoji za izrek opozorila oziroma opomina.

3. Zoper sodbo sodišča prve stopnje je vložila pritožbo tudi storilka odgovorna oseba, v kateri predlaga, da se izdana sodba spremeni in se ji namesto sankcij izreče opozorilo oziroma podrejeno, da se ji izreče opomin ali pa denarno sankcijo določi v minimalnem oziroma bistveno manjšem znesku.
4. Pri preizkusu pritožbe odgovorne osebe višje sodišče ugotavlja, da je bila z odločbo o prekršku prekrškovnega organa storilki odgovorni osebi za prekrška po 1. in 2. alineji drugega odstavka 74. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-1) določena za vsak prekršek globa v znesku 5.000,00 EUR, kar je na spodnji predpisani meji globe za tovrstna prekrška. V skladu z drugim odstavkom 66. člena Zakona

o prekrških (ZP-1) pa lahko zoper druge odločbe sodišča prve stopnje, osebe iz prvega odstavka 59. člena tega zakona vložijo pritožbo iz razlogov po 1., 2. in 4. točki 154. člena tega zakona, razen glede stroškov postopka, če je bila izrečena višja globa od najnižje predpisane za prekršek ali če je bila izrečena globa, ki je predpisana v večkratniku ali v odstotku (četrti in peti odstavek 17. člena ZP-1) ali če sta bila izrečena odvzem predmetov ali odvzem premoženjske koristi v vrednosti, ki je preseгла 400,00 EUR. Glede na to, da sta bili v predmetni zadevi storilki odgovorni osebi za posamezni prekršek določeni globi v znesku 5.000,00 EUR, kar je na spodnji predpisani meji globe za tovrstna prekrška, pritožba glede na določbo drugega odstavka 66. člena ZP-1 ni dovoljena. Zato jo je višje sodišče na podlagi prvega odstavka 163. člena ZP-1 kot takšno zavrglo.

5. Višje sodišče pa je preizkusilo pritožbo storilke pravne osebe in sicer najprej po uradni dolžnosti na podlagi 159. člena Zakona o prekrških (ZP-1) in ugotovilo, da v postopku na prvi stopnji niso podane v tej določbi navedene bistvene kršitve določb postopka o prekršku, niti niso v škodo storilke kršene materialne določbe zakona ali predpisa, ki določa prekršek (156. člen tega zakona), nato pa glede pritožbenih navedb storilke, to je glede odločitve o sankcijah in ugotovilo, da sta bili globi za oba storilki pravni osebi očitana prekrška določeni ob primernem upoštevanju okoliščin iz 26. člena ZP-1, ki vplivajo na odmero posamezne globe in so razvidne iz obrazložitve izpodbijane sodbe, iz katere je tudi razvidno, da je sodišče prve stopnje zahtevi za sodno varstvo storilke pravne osebe delno ugodilo in odločbo o prekršku spremenilo v delu o sankcijah tako, da je za prekršek opisan v 1. točki izreka odločbe o prekršku prekrškovnega organa določilo globo v znesku 14.613,00 EUR in za prekršek opisan pod točko 2 izreka globo v znesku 14.613,00 EUR in nato izreklo enotno sankcijo v znesku 29.226,00 EUR. Po mnenju višjega sodišča, je sodišče prve stopnje, v nasprotju z zatrjevanjem pritožnika v zadostni meri upoštevalo olajševalne okoliščine in sicer priznanje prekrškov, dejstvo, da kršitev ni imela škodljivih učinkov na konkurenco na trgu, saj je bilo z odločbo Urada za varstvo konkurence ugotovljeno, da je koncentracija med podjetjema PUP d.d. in Karbon d.o.o. skladna s pravili konkurence, da je storilka priglasila koncentracijo, preden je to ugotovil prekrškovni organ, sodelovanje storilke tako s prekrškovnim organom, kot tudi s sodiščem prve stopnje, dejstvo, da storilka do izdaje odločbe o prekršku prekrškovnega organa še ni bila sankcionirana in da sta bila prekrška storjena z nezavestno malomarnostjo, saj je storilki pravni osebi globi za očitana prekrška zmanjšalo skoraj za

polovico, s tem da je kot osnovno za odmero glob v skladu s prvim odstavkom 74. člena ZPOMK-1, ki določa da se z globo do 10% letnega prometa v koncentraciji udeleženega podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu, kaznuje za prekršek pravna oseba, upoštevalo leto 2009, to je leto pred sklenitvijo pogodbe o nakupu poslovnega deleža, ki je bila sklenjena 18. 5. 2010, kar je za storilko ugodnejše, od osnove, ki jo je upošteval prekrškovni organ (leto 2011), drugače kot prekrškovni organ pa je ovrednotilo dejstvo, koliko časa po preteku 30 dnevnega roka je prišlo do priglasitve koncentracije, kot je to razvidno iz obrazložitve izpodbijane sodbe. Glede na določeni globi za oba prekrška, je sodišče primerno upoštevalo tudi gospodarsko moč storilke pravne osebe, saj je s primerjavo čistega poslovnega izida ugotovilo, da se je stanje v letu 2012 v primerjavi z letom 2011, ki ga je kot osnovno za odmero glob vzel prekrškovni organ, prepolovilo, kar nedvomno kaže na vpliv težkih gospodarskih razmer oziroma zmanjšanja obsega del v državi na poslovanje storilke pravne osebe.

6. Ker je že sodišče prve stopnje primerno in v zadostni meri upoštevalo vse okoliščine, ki vplivajo na odmero sankcij in ker pritožnica tudi v pritožbi ne navaja posebnih olajševalnih okoliščin, višje sodišče ni našlo razlogov za dodatno znižanje glob.
7. V celoti je pritrđiti tudi razlogom sodišča prve stopnje, da storilki pravni osebi očitana prekrška ni mogoče šteti kot posebno lahka oziroma da niso podani pogoji za izrek opomina. Tudi višje sodišče namreč ugotavlja, da gre za prekrška s področja konkurence, ki ju je glede na predpisano globo šteti za težja prekrška. Že prekrškovni organ je v svoji odločbi o prekršku poudaril, da je pravočasna priglasitev koncentracije podjetij na trgu ključna za učinkovito varstvo konkurence, saj je le tako mogoča ustrezna presoja in nadzor koncentracij ter njihovih učinkov na konkurenco, prepoved izvrševanja koncentracije do izdaje odločbe Urada za varstvo konkurence (Urad) pa je določena z namenom, da se v času, dokler Urad ne odloči o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, ne vpliva na poslovanje ciljnega podjetja in s tem na trg ter konkurenco, ki bi lahko bil nepopravljiv in trajen in da gre v primeru nepravočasne priglasitve koncentracije oziroma v primeru izvrševanja koncentracije pred izdajo odločbe Urada o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, za resno kršitev enega od temeljnih konceptov konkurenčnega prava. Ker okoliščin, ki jih je uveljavljala storilka pravna oseba v zahtevi za sodno varstvo ni mogoče

šteti kot posebnih olajševalnih okoliščin, temveč samo kot olajševalne okoliščine, kot takšne pa je šteti tudi okoliščine, ki jih uveljavlja v pritožbi, tudi po mnenju višjega sodišča niso podani pogoji za izrek opomina v skladu z 21. členom ZP-1. Kot je že večkrat poudarilo Vrhovno sodišče RS (npr. v sodbi IV Ips 61/2012), izrekanje opomina po prvem odstavku 21. člena ZP-1 ni utemeljeno že z obstojem katerihkoli olajševalnih okoliščin, temveč mora biti prekršek storjen v okoliščinah, ki jim je mogoče pripisati posebno težo, za izrek opomina morajo biti podane posebej tehtne olajševalne okoliščine.

8. Glede na določbo prvega odstavka 53. člena ZP-1, ki določa, da lahko pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa namesto izreka sankcij, kršitelja opozori, če je storjeni prekršek neznatnega pomena in če pooblaščen uradna oseba oceni, da je glede na pomen dejanja opozorilo zadosten ukrep, ima izključno pooblastilo za izrek opozorila zgolj prekrškovni organ, saj gre za ukrep, ki se izreče namesto uvedbe postopka. Zato sodišče nima pooblastila v ZP-1 za izrek opozorila.
9. Glede na navedeno je višje sodišče pritožbo storilke pravne osebe zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.
10. Storilka odgovorna oseba je dolžna plačati sodno takso po tar. št. 8221 Zakona o sodnih taksah v znesku 30,00 EUR v 15 dneh po prejemu poziva za plačilo sodne takse.
11. Storilka pravna oseba pa je dolžna plačati sodno takso po tar. št. 8132 v zvezi s tar. št. 8212 Zakona o sodnih taksah v znesku 225,00 EUR v 15 dneh po prejemu poziva za plačilo sodne takse.

Ljubljana, 8. julij 2014

Zapisnikar:
Mirjana Zagorec l.r.

Predsednica senata:
Barbra Kavečič l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom

Podpis pristojne
sodne osebe: